

„Ne bojte se! Evo, javljam vam blagovijest, veliku radost za sav narod!
Danas vam se u gradu Davidovu rodio Spasitelj – Krist Gospodin!“

Ovim riječima anđeo javlja pastirima, koji su oko Betlehema čuvali ovce, radosnu vijest da se rodio Isus i poziva ih da pohode novorođeno dijete koje leži u jaslama. Pastiri, poslušni onome što im je anđeo rekao, odlaze u Betlehem i u štatici nalaze Mariju, Josipa i novorođenog Isusa. Evanđelista Luka nam opisuje u svome evanđelju kako su se pastiri, nakon što su vidjeli ono o čemu im je anđeo govorio, radosno vratili slaveći i hvaleći Boga za sve što su čuli i vidjeli.

Ovaj anđelov pozdrav upućen pastirima svake godine o Božiću ponovno odzvanja u crkvama i poziva sve nas vjernike da se opet iznova zaustavimo i zamislimo nad otajstvom rođenja našega Spasitelja. Poziva nas da na trenutak ostavimo svoj posao, svoje obaveze, svoje dužnosti i brige, kao što su pastiri ostavili svoja stada, i da se uputimo na mjesto gdje ćemo susresti novorođenoga Spasitelja da mu se poklonimo. Za nas to mjesto neće biti štalica, kao što je to bila za pastire, nego će biti crkva ili pak krug obitelji u kojemu se članovi obitelji skupljaju da zajedno proslave spomen Isusova rođenja. U mnogim krajevima naše domovine postoji i običaj da se na Badnjak donosi u kuću slama i da se mole prigodne molitve, te se tako i na vidljivi, izvanjski način slavi spomen Isusovoga rođenja u štatici.

Što su pastiri vidjeli kada su došli do štalice? Vidjeli su Mariju, Josipa i ispred njih malo dijete kako povijeno leži u jaslama. Nitko od onih koji su očekivali dolazak spasitelja, Mesije zasigurno ni u snu nije mogao zamisliti da će on doći na ovakav način. Da će se onaj, koji treba otkupiti Izraelski narod, roditi u štatici, od neugledne i siromašne obitelji, i da će prvi koji će mu se pokloniti biti pastiri – najsiromašniji ljudi u Izraelskom narodu.

Isus se mogao roditi u bogatoj obitelji ili na kraljevskome dvoru i u ono vrijeme tome se nitko ne bi čudio, naprotiv očekivalo se da spasitelj dođe na takav način, ali već samim time on bi na neki način postao privilegij manjine. Da se rodio na kraljevskom dvoru siromašni pastiri zasigurno ne bi mogli doći i pokloniti mu se, kao ni veliki dio naroda.

Rođenjem u štatici Isus je dao do znanja da su vrata koja vode do njega otvorena svakom čovjeku, bez obzira na njegov socijalni i društveni položaj. Bio on bogat ili siromašan, bio učen ili neuk svatko tko želi može doći u štalicu i pokloniti mu se. Tako je i bilo na početku: Isusa su pohodili siromašni pastiri kao i bogati mudraci koji su se došli s istoka pokloniti novorođenome kralju. Na taj je način Isus već od samoga početka svoga života pokazao da je došao na svijet da otkupi svakoga čovjeka, da njega ne zanimaju socijalne i rasne granice koje su ljude postavili, nego da je njemu svaki čovjek jednako važan i želi da se svaki pojedini čovjek spasi.

Isusovo rođenje ujedno je i primjer na koji Bog djeluje kada zahvaća u povijest ljudskoga roda. Zahvaća na način na koji to nitko ne očekuje niti mu se nada, a i sami takvi Božji zahvati su teško razumljivi i nije ih lako razumski protumačiti. Već u Starome Zavjetu Bog, kada zahvaća u povijest ljudskog roda, to čini na, za ljude, neočekivani način. Kao svoje glasnike izabire one koji su, po ondašnjem načinu razmišljanja i mentalitetu, najmanji. Dovoljno je ovdje prisjetiti se kralja Davida. On je bio najmlađi među braćom i kao takav je imao i najmanja prava, a Bog izabire baš njega da postane kralj nad Izraelskim narodom. Isti je slučaj i sa prorocima koji su bili neugledni i jednostavni ljudi, ali Bog baš njih izabire i šalje da narodu govore u njegovo ime. I u Novome Zavjetu dovoljno je prisjetiti se samo Isusove majke Marije. Bila je obična djevojka koja se ni po čemu nije razlikovala od svojih vršnjakinja, i Bog izabire baš nju da postane majkom Spasitelja. Svi nam ovi primjeri govore da način na koji Bog gleda i procjenjuje ljude nije jednak načinu na koji to mi činimo. I upravo zbog toga što kriteriji nisu isti događa se da ostanemo iznenađeni sa Božjim zahvatima jer ih mi takve ne očekujemo.

Kako se kao vjernici trebamo postaviti pred takvim Božjim zahvatima? Ne možemo očekivati niti tražiti da sve shvatimo i razumski protumačimo jer Božja mudrost i Božja volja uvelike nadilaze naše sposobnosti shvaćanja i razumijevanja. U takvim stvarima smo pozvani slijediti Marijin primjer za koju sv. Luka veli da je u betlehenskoj štalici pohranjivala sve te događaje i prebivala ih u svome srcu. Ni ona sama nije odmah razumjela što se sve to oko nje događa, niti je u onome trenutku znala što će se sve dogoditi sa djetetom koje je rodila, ali se Marija predala u Božje ruke, prepustila se Bogu da On sa njom izvrši svoju volju, i Bog ju je tako vodio da je ona s vremenom sve dublje i dublje ulazila u Isusovo otajstvo.

Slavlje Božića je slavlje rođenja jednog djeteta. Svako rođenje novoga života razlog je za radost i za slavlje. Tako se u obiteljima i proslavlja rođenje djeteta. U takvim prilikama obitelj se okuplja, donose se darovi, zajedno se raduje novome životu. Takvo je i ozračje koje prati Božićne blagdane. Za Božić se i veli da je najradosniji kršćanski blagdan. U Božićnom vremenu je prisutna posebna atmosfera među vjernicima. Kuće i crkve se kite borovima i jaslicama. U crkvama, kućama, na radiju i televiziji slušamo Božićne pjesme i čestitke i sve to zajedno pridonosi da se ljudi osjećaju nekako drugačije, da se osjećaju radosnije i veselije nego inače. Božić je i vrijeme darivanja. Spremamo poklone za one koji su nam dragi, posjećujemo rodbinu i prijatelje i na taj način učvršćujemo i produbljujemo naše međuljudske odnose.

No u svemu tome slavlju ipak moramo paziti da ne zaboravimo zbog čega je sve to. Ne smijemo zaboraviti da u Božiću slavimo rođenje djeteta, ali ne bilo kojeg djeteta. Slavimo rođenje Boga, slavimo rođenje našega spasitelja koji je postao čovjekom da nas otkupi i da nam pokaže koliko nas Bog voli. Sa njegovim

dolaskom na svijet puno toga se primijenilo. Sa Isusovim rođenjem došlo je na svijet spasenje, zasjala je nova nada za ljudski rod, započelo je novo doba čovječanstva. Njegovo rođenje je tako veliki događaj u povijesti da se i ona sama dijeli na dva dijela: na vrijeme prije rođenja Krista i na vrijeme nakon rođenja Krista.

Zato, dok se radujemo u ovim Božićnim danima, ne zaboravimo da Isusov dolazak na svijet nije samo razlog za slavlje nego da nas to rođenje poziva i na promjenu. Isus se rodio da nam objavi radosnu vijest da nas Bog voli i da nas želi otkupiti. Mi vjernici tu radosnu vijest koju smo primili trebamo najprije sami zaživjeti, trebamo uvijek iznova dopustiti Isusu da se rodi u našim srcima a zatim tu radosnu vijest trebamo prenositi i drugim ljudima da tako budemo živi svjedoci onoga što smo i sami primili.

U današnje doba ljudi prije svega traže svjedočanstva, traže one koji će svojim životom svjedočiti ono što vjeruju, traže one koji će svojim primjerom pokazati da se može i da se isplati živjeti po kršćanskim načelima. Ako to uspijemo učiniti, ako ljudi koji nas okružuju u nama prepoznaju da smo vjernici i ako ih naš primjer potakne da razmisle o svojem životu i da se promijene na bolje onda ćemo i mi proslaviti Božić na pravi način jer će to biti znak da je Bog u nama a pomoći ćemo i drugima da se Bog rodi i u njihovim srcima.

- Rodio sam se siromašan,
Zato da bi ti mogao pomoći onome tko je siromašan.

Rodio sam se slab,
Zato da me se nikad ne bojiš.

Rodio sam se za ljubav
Zato da ti nikad ne posumljaš u moju ljubav.

Ja sam osoba, veli Bog,
Zato da se ti nikada ne sramiš samoga sebe.

Progonili su me čim sam se rodio
Zato da ti znaš prihvatiti poteškoće.

Rodio sam se u jednostavnosti
Zato da ti prestaneš biti kompliciran.

Rodio sam se u tvom životu, veli Bog,
Zato da sve ponesem u Očevu kuću i radost.

(Lambert Noben)